

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžr/98/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013200628
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1013200628.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov : 1) A., bytom v I., 2) M., bytom v I., obaja zastúpení : JUDr. László Lengyel, advokát so sídlom v Bratislave, Ružová dolina 6, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, Trenčianska 55, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6556/12/479/10/MSO z 25. januára 2013, konajúc o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/85/2013-60 zo 6. mája 2014, jednomyselne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/85/2013-60 zo 6. mája 2014 p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozhodnutia len „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) na základe späťvzatia žaloby, postupom podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 6556/12/479/10/MSO z 25. januára 2013. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a tiež o vrátení súdneho poplatku vo výške 63,37 € žalobcovi v 1/ rade, prostredníctvom Daňového úradu Bratislava po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobcovia podaním doručeným súdu dňa 22.4.2013 vzali svoju žalobu späť pred rozhodnutím vo veci, a preto v súlade s ust. § 250d ods.3 O.s.p. konanie zastavil.

Vzhľadom k tomu, že konanie bolo zastavené pred prvým pojednávaním, súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku, kráteného o 6,63 eura podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

II.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, ktorý zrekapituloval konanie Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „najvyšší súd“), ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia. Uviedol nasledujúce rozhodnutia, pričom zároveň citoval ich výroky a poučenia, a to: rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S 73/2013-58 z 12.11.2013, opravné uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S 73/2013-93 z 11.02.2014, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10Sžr/37/2014 z 20.3.2014 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/11/2014 z 28.2.2014. Zároveň poukázal aj na vyjadrenie OÚBA PLO k rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S 73/2013-58 z 12.11.2013, fotokópiu listu z 9.1.2014 č. PD 48/13/1102-13, Pd 134/13/1102-4, doručeného OÚBA PLO dňa 13.01.2014 z Okresnej prokuratúry Bratislava II., vyjadrenie OÚBA PLO k uzneseniu Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10Sžr/37/2014 z 20.3.2014 a tiež pod bodom III. odvolania venoval pozornosť otázke vykonateľnosti rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave. Žalovaný uviedol, že základným cieľom, resp. poslaním konania v správnom súdnictve podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy, či pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci (nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 36/2010). Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 a nasl. ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žalovaný zároveň citoval čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru.

Zdôraznil, že v prípade nezrušenie zmätočných až vážnych rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave, a to 5S 73/2013-58 IČS 1013200549 zo dňa 12.11.2013, Uznesenie Krajského súdu v Bratislave 6S/11/2014-7 104200092 zo dňa 28.02.2014 a Uznesenie Krajského súdu v Bratislave 5S/85/2013-60 IČS 1013200628 zo dňa 06.05.2014 by došlo k značným škodám nie len vo vzťahu k vynaloženým finančným prostriedkom zo štátneho rozpočtu, ale aj na strane žalobcov a Podielnickeho družstva DUNAJ a ostatných niekoľko stoviek účastníkov konania, pretože projekt pozemkových úprav v k.ú. L. bol riadne zapísaný do katastra nehnuteľností a predmetné rozhodnutia sú nevykonateľné.

Uviedol, že správne konanie o pozemkových úpravách v k.ú. L. trvalo cca 10 rokov a v priebehu procesu umiestňovania nových pozemkov bolo vyriešených cez 100 námietok k spokojnosti účastníkov konania aj samotných žalobcov, a preto žalovaný nevidel dôvod na zrušenie rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Bratislave, Odboru prvostupňového rozhodovania, č. 6556/12/479/10/MSO zo dňa 25.01.2013, ktoré nastalo zjavnou chybou Krajského súdu v Bratislave, keď odignoroval list OÚBA PLO č. 479/10 zo dňa 03.10.2013, v ktorom mu bola oznámená skutočnosť, že originálny spis týkajúci sa veci sa nachádza na Okresnej prokuratúre Bratislava II, teda súd svojvoľne odňal žalovanému konať pred súdom a uplatniť procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok poskytuje.

Postupom a označenými rozhodnutiami Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (v návrhu na obnovu konania aj v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu a v odvolaní), tak podľa žalovaného došlo k porušeniu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru, a to najmä tým, že v jeho veci nekonali nestranné a nezávislé súdy, vec nebola verejne a spravodlivo prerokovaná. Krajský súd v Bratislave v rozsudku 5S 73/2013-58 zo dňa 12.11.2013 uvádza nepravdivé skutočnosti, v konaní súdu nebola rešpektovaná rovnosť účastníkov, žalovanému nebola umožnená možnosť domôcť sa nápravy z dôvodu súdom konštatovanej neexistencie účinného opravného prostriedku.

Žalovaný mal za to, že „žalovaný vzal žalobu späť zo špekulatívnych dôvodov, aby sa odňalo právo OÚBA PLO konať pred súdom a uplatňovať svoje práva, preto v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 podáva v zákonnej lehote odvolanie“ (uvedené v doslovnom znení).

Žalovaný navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby podľa ustanovenia § 112 ods. 1 O.s.p. spojil toto odvolanie a odvolanie zo dňa 14.marca 2014 číslo OU-BA- PLO-2014/53893 podané na

Krajskom súde v Bratislave osobne dňa 26.03.2014 na spoločné konanie veci.

Žalovaný žiadal, aby Najvyšší súd SR zrušil Uznesenie Krajského súdu v Bratislave 5S/85/2013-60 IČS 1013200628 zo dňa 6.5.2014, Uznesenie Krajského súdu v Bratislave 6S/11/2014-7 104200092 zo dňa 28.2.2014 a Rozsudok Krajského súdu v Bratislave 5S/73/2013-58 IČS 1013200549 zo dňa 12.11.2013 a vec vrátil na nové konanie Krajskému súdu v Bratislave.

Žalovaný zároveň pripojil k odvolaniu fotokópie písomností na ktoré v odvolaní poukázal.

III.

Žalobcovia sa k podanému odvolaniu žalovaného nevyjadrili.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že tomuto odvolaniu nemožno priznať úspech.

Z podkladov súdneho spisu vyplýva, že žalobcovia 1/, 2/ žalobou, osobne podanou ma Krajskom súde v Bratislave dňa 9. apríla 2013, sa domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6556/12/479/10/MSO z 25. januára 2013, ktorým rozhodol, že :

I. podľa ust. § 14 ods.4 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách (ďalej len „zák. č. 330/1991 Zb.“) vykonanie projektu pozemkových úprav v katastrálnom území L., ktorého zhotoviteľom je spoločnosť Geoteam, spol. s r.o., so sídlom Gunduličova 1, Bratislava, IČO : 31 36 7917, s c h v a ľ u j e,

II. v zmysle ust. § 14 ods.8 zák.č. 330/1991 Zb. dňa 01.10.2013 zanikajú nájomné vzťahy k pôvodným nehnuteľnostiam.

Žalobcovia 1/, 2/, prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 22.04.2014, došlým na Krajský súd v Bratislave dňa 22.04.2014, žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vzali v celom rozsahu späť.

Podľa § 250h ods.2 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť, ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Správne konanie je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods.2 O.s.p.). Súčasťou dispozičného oprávnenia účastníka konania je aj právo zobrať žalobu späť, pričom na účinnosť späťvzatia sa nevyžaduje súhlas žalovaného.

Za stavu, keď na základe späťvzatia žaloby - ako úkonu, ktorým žalobcovia 1,2 realizovali zákonom im priznané dispozičné oprávnenie - prvostupňový súd konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného postupom podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil, rozhodol v súlade so zákonom.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval námietky žalovaného, uvedené v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu, za nedôvodné, ktoré nemohli mať vplyv na právne posúdenie

danej veci, a preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave ako vecne správne podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Najvyšší súd SR zároveň považuje za potrebné uviesť, že vzhľadom na uvedené, požiadavky žalovaného uplatnené v odvolaní nebolo možné v rámci odvolacieho konania zohľadniť.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v zmysle § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods.1 písm. c) O.s.p. a s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.